

**ความเป็นชายแบบเก่าและแบบใหม่ของตัวละครเพศชาย
ในพระราชนิพนธ์แปลใน สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ
สยามบรมราชกุมารี เรื่อง “ไปอินนา หมู่บ้านลับลิ้มฝั่งน้ำ”**

**Traditional and New Male from the Male Characters in
“Bai In Na, a hidden Village on the River Bank” Translated
by HRH Princess Maha Chakri Sirindhorn**

นพวรรณ เมืองแก้ว¹ พิชัย แก้วบุตร^{1*} และ ชวาลิน เฟงบุญ¹

Noppawan Muangkaew¹, Pichai Kaewbut^{1*} and Chawalin Pengbun¹

¹ คณาจารย์วิทยาลัยนานาชาติ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000

¹ Lecturers, International College, Surat Thani Campus, Prince of Songkla University,
Surat Thani 84000

* Corresponding author: shi_yu16@hotmail.com

Received: April 13, 2020; Revised: March 24, 2021; Accepted: June 3, 2021

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความเป็นชายแบบเก่าและแบบใหม่ของตัวละครเพศชายในเรื่อง “ไปอินนา หมู่บ้านลับลิ้มฝั่งน้ำ” และ 2) ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างความเป็นชายแบบเก่ากับแบบใหม่ของตัวละครเพศชายที่ปรากฏในวรรณกรรม ผลการวิจัยพบว่า 1) ความเป็นชายของตัวละครเพศชายในวรรณกรรมมีทั้งความเป็นชายแบบเก่าและแบบใหม่แบบเต็มรูปแบบและแบบผสมผสาน และ 2) ลักษณะของตัวละครเพศชายมีความโอนเอนเป็นความเป็นชายแบบเก่าจากสภาพสังคมและวัฒนธรรมจีนแบบดั้งเดิมมากกว่าความเป็นชายแบบใหม่ อันสะท้อนให้เห็นจากความเข้มแข็งด้านพลังกำลังทางร่างกาย ความก้าวร้าว

ความรุนแรงและไม่แสดงอารมณ์ที่อ่อนไหวหรือความรู้สึกที่แท้จริงจากความเป็นชายแบบเก่า และในด้านการประสบความสำเร็จด้านเศรษฐกิจ ความฉลาดและมนุษยสัมพันธ์ดี รวมทั้ง การแสดงและเปิดเผยอารมณ์ที่อ่อนไหวจากความเป็นชายแบบใหม่ ความเป็นชายถูกกำหนด จากการเปลี่ยนแปลงของสังคม เมื่อเวลาผ่านไป ในสังคมปัจจุบันความเป็นชายจึงมีความ แตกต่างและหลากหลายมากขึ้นกว่าเดิม ถึงแม้ว่าความเป็นชายแบบเก่าจะยังคงมีอำนาจและ อิทธิพลอยู่ในสังคมปัจจุบันอย่างชัดเจนแต่ความเป็นชายแบบใหม่ก็ได้รับการยอมรับและได้รับการ นำเสนอควบคู่กันไปด้วย

คำสำคัญ: ปิตาธิปไตย ความเป็นชายแบบเก่า ความเป็นชายแบบใหม่ ไป่อื่นน่า

Abstract

The purposes of this research are to study traditional and new male from the male characters in “Bai In Na, a hidden village on the river bank and compare masculinity of male characters in literature. The results show that there are both of traditional male and new male, full and blended masculinity. The characteristics of male characters are more subordinate to the traditional male from the traditional Chinese society than the new male. It reflects physical strength, aggression, violence and not emotionally sensitive or self-revealing. The new male expresses the concept of economic achievement, intelligence, interpersonal skills and emotionally sensitive and self-expressive with woman. Masculinity is determined by the social change. Today masculinity is more distinct and diverse than before. Although traditional male still has power and influence clearly nowadays, new male has also been accepted and presented simultaneously.

Keywords: Patriarchy, Traditional Male, New Male, Bai In Na

บทนำ

“ปิตาธิปไตย” ความเหนืออยู่ซึ่งอำนาจของเพศชายที่ทำให้เพศหญิงต้องเสียเปรียบ เป็นสิ่งที่พบเห็นได้โดยทั่วไปในสังคมจีนทั้งในอดีตและปัจจุบัน ซึ่งประเทศจีนเป็นประเทศหนึ่งที่มีประวัติศาสตร์ยาวนานและมีอิทธิพลทางสังคมและวัฒนธรรมต่อโลกตะวันตกเป็นอย่างมาก (ณรงศ์กรรณ รอดทรัพย์, 2555) อันจะพบเห็นได้จาก การลดบทบาทของเพศหญิงในวัฒนธรรมการมัดเท้าหรือการกดขี่เพศหญิงในฐานะภรรยา (ปราณี วงษ์เทศ, 2544) หรือความไม่เสมอภาคในหน้าที่ทางสังคมที่มักจะโอนเอนไปทางเพศชายมากกว่าและให้ความสำคัญกับเพศชายในการมีอำนาจเบ็ดเสร็จเด็ดขาด (เยาวลักษณ์ เณลิเมียรติ, 2542)

วรรณกรรมร่วมสมัยเรื่องไปอินน่า หมู่บ้านลับลิ้มผั่งน้ำ (2561) ฉบับพระราชนิพนธ์แปลในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี¹ เป็นวรรณกรรมร่วมสมัยเรื่องหนึ่งที่สะท้อนอำนาจของเพศชายในมิติต่าง ๆ ผ่านการร้อยเรียงเรื่องราวของหมู่บ้านเล็ก ๆ ริมน้ำที่ไม่มีใครรู้จักและไม่ปรากฏในแผนที่ (ชวาลิน เฟ่งบุญและคณะ, 2563) โดยมีเหตุการณ์สำคัญเป็นโคกนาฏกรรมที่เกิดจากความขัดแย้ง เห็นแก่ตัวและเบียดเบียนแห่งอำนาจของเพศชายที่ทำให้ “แคทยา” ตัวละครเพศหญิงที่มีความซื่อสัตย์และมีความเสียสละต่อครอบครัวอันเป็นที่รักต้องจากไปอย่างไม่หวนกลับจากประเด็นการโกงราคาเกลือ ซึ่งเป็นวัตถุดิบสำคัญที่ใช้ในการถนอมอาหารในช่วงเทศกาลจับปลาของหมู่บ้านไปอินน่า

จากเหตุการณ์โคกนาฏกรรมดังกล่าวสามารถจำแนกลักษณะตัวละครเพศชายที่ปรากฏในวรรณกรรมเป็น 2 ประเภท ตามกรอบแนวคิดของ Marie Richmond Abbott (1992) คือ 1) ความเป็นชายแบบเก่า (Traditional Male) และ 2) ความเป็นชายแบบใหม่ (New Male) ซึ่งงานวิจัยฉบับนี้เป็นการศึกษาตัวละครเพศชายที่ปรากฏอยู่ในวรรณกรรมร่วมสมัยเรื่อง “ไปอินน่า หมู่บ้านลับลิ้มผั่งน้ำ” เพื่อสะท้อนให้เห็นว่าตัวละครเพศชายแต่ละคนมีความเป็นชายแบบเก่าหรือความเป็นชายแบบใหม่ อีกทั้งการสะท้อนพื้นหลังทางสังคมและวัฒนธรรมจีนที่หล่อหลอมให้เกิดเป็นความเป็นชายทั้งสองประเภท จากนั้นจึงนำเอาตัวละครในความเป็นชายทั้งสองประเภทมาเปรียบเทียบให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างความเป็นชายแบบเก่า และความเป็นชายแบบใหม่ในรูปแบบการบรรยาย

¹ พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สถาปนา พระฐานันดรศักดิ์ มีพระนามตามที่จารึกในพระสุพรรณบัฏว่า “สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี” ประกาศเมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม พ.ศ. 2562

วัตถุประสงค์

1. ศึกษาความเป็นชายแบบเก่าและแบบใหม่ของตัวละครเพศชายในเรื่อง “ไปอินน้ำ หมู่บ้านลับลิ้มผึ่งน้ำ”
2. ศึกษาเปรียบเทียบความเป็นชายแบบเก่ากับความเป็นชายแบบใหม่ของตัวละครเพศชายที่ปรากฏในเรื่อง “ไปอินน้ำ หมู่บ้านลับลิ้มผึ่งน้ำ”

กรอบแนวคิด

ความเป็นชายได้รับการสร้างขึ้นผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคม เมื่อสังคมเปลี่ยน การนิยามความเป็นชายย่อมเปลี่ยนไป ผู้วิจัยใช้กรอบการวิเคราะห์ของ Marie Richmond Abbott (1992) ซึ่งได้แบ่งลักษณะความเป็นชายออกเป็น 2 แบบ ได้แก่ 1) ความเป็นชายแบบเก่า และ 2) ความเป็นชายแบบใหม่ มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงความแตกต่างระหว่างความเป็นชายแบบเก่าและความเป็นชายแบบใหม่
Abbott (1992: 9)

ลำดับ	ความเป็นชายแบบเก่า (Traditional Male)	ความเป็นชายแบบใหม่ (New Male)
1	เข้มแข็งด้านพลังกำลังทางร่างกาย ก้าวร้าว รุนแรง (Physical and Aggression)	ประสบความสำเร็จด้านเศรษฐกิจ ฉลาดและมนุษย-สัมพันธ์ดี (Economic achievement, Intelligence, Interpersonal skills)
2	ไม่แสดงอารมณ์ที่อ่อนไหวหรือ ความรู้สึกที่แท้จริงออกมา (Not emotionally sensitive or self-revealing)	แสดงอารมณ์ที่อ่อนไหวและเปิดเผย ได้กับผู้หญิง (Emotionally sensitive and self-expressive with woman)
3	จะคบค้าสมาคมเฉพาะในหมู่ผู้ชาย (Prefers company of men)	ชอบคบค้าสมาคมกับผู้หญิง (Prefer company of women)
4	มีความสนิทสนมกับผู้ชายด้วยกันแต่ จะไม่ใกล้ชิด (Strong male bound but no intimacy)	มีความสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามเพื่อ ส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกัน

ลำดับ	ความเป็นชายแบบเก่า (Traditional Male)	ความเป็นชายแบบใหม่ (New Male)
		(Heterosexual relationships as a source of support)
5	การแต่งงานคือความจำเป็น (Marriage as necessity, not romantic)	แต่งงานด้วยความรัก (Romantic Marriage)
6	ใช้อำนาจครอบงำผู้หญิง (Domination of woman)	มีความเสมอภาคซึ่งกันและกัน (Equal relationship)
7	เช็กส์เป็นสิ่งที่สำคัญ และการมีเช็กส์ กับผู้หญิงหลายคนเป็นเรื่องธรรมดา (Sexual double standard)	เช็กส์ไม่ใช่สิ่งที่สำคัญ (Less of double standard)
8	มองและแบ่งผู้หญิงออกเป็นผู้หญิง ที่ดีและเลว (Good girl/bad girl)	มองว่าผู้หญิงแต่ละคนย่อมมีความ แตกต่างกัน (Women seen more as individuals)

ระเบียบวิธีวิจัย

- 1. ศึกษาเอกสารประเภทบทความวิจัยและเอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง เช่น ทฤษฎี ความเป็นชาย การประกอบสร้างความเป็นชาย ความเป็นชายแบบใหม่และแบบเก่า เป็นต้น
- 2. ศึกษาวรรณกรรมร่วมสมัยเรื่อง “ไปอินน่า หมู่บ้านลับลิ้มฝั่งน้ำ” ฉบับพระราชนิพนธ์แปลในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
- 3. วิเคราะห์ตัวละครเพศชายทั้งหมดในเรื่อง โดยวิเคราะห์ตามกรอบแนวคิดของ Marie Richmond Abbott (1992) 2 แบบ ได้แก่ 1) ความเป็นชายแบบเก่า และ 2) ความเป็นชายแบบใหม่
- 4. วิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความเป็นชายแบบเก่ากับแบบใหม่ของตัวละครเพศชาย ที่ปรากฏในเรื่อง “ไปอินน่า หมู่บ้านลับลิ้มฝั่งน้ำ”
- 5. นำข้อมูลที่วิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) มานำเสนอในรูปแบบการพรรณนา

ผลการวิจัย

1. ความเป็นชายแบบเก่าและแบบใหม่ของตัวละครเพศชายในเรื่อง “ไปอินน้ำ หมู่บ้านลับลิ้มฝั่งน้ำ”

ตัวละครเพศชายที่มีบทบาทสำคัญในเรื่อง “ไปอินน้ำ หมู่บ้านลับลิ้มฝั่งน้ำ” ปรากฏทั้งหมด 8 ตัวละคร ซึ่งเมื่อวิเคราะห์ตามกรอบแนวคิดความเป็นชายของ Marie Richmond Abbott (1992) ได้แก่ 1) ความเป็นชายแบบเก่า และ 2) ความเป็นชายแบบใหม่ สามารถแสดงผลการวิจัยได้ดังนี้

1.1 หมาขวนลี

ตัวละครเอกเพศชายที่มีความสัมพันธ์ในสถานะคนรักกับเงินหลินเยว่ตัวละครเอกเพศหญิงที่เป็นตัวดำเนินเรื่องในวรรณกรรมและมีความสัมพันธ์ทางสายเลือดกับหมาจ่านจวิน โดยมีสถานะเป็นบุตรชายคนเดียวของตระกูลหมาผู้มั่งคั่งและเป็นความหวังสูงสุดของตระกูล ภายใต้เบื้องหลังความเจ็บปวดของตระกูลหมาที่เคยผ่านการถูกปฏิเสธการขอขมั้นเงินในการรักษาโรคเมเร็งของหมาจ่านจวินในอดีตทำให้ตระกูลหมาเลือกที่จะช่วยเหลือตัวเองและไม่สนใจความทุกข์ร้อนของผู้อื่นในชุมชน กระทั่งเป็นประเด็นความบาดหมางของคนในชุมชนที่มีต่อคนตระกูลหมาที่ขายสินค้าเกินราคาและไม่มีน้ำใจต่อคนในชุมชน แม้ในช่วงวิกฤติความขาดแคลน ส่งผลให้หมาขวนลีผู้เป็นบุตรต้องอยู่ในภาวะบุคคลน่ารังเกียจจากพฤติกรรมของพ่อแม่ไปด้วย ซึ่งหมาขวนลีและเงินหลินเยว่มีความสัมพันธ์ในสถานะคนรักมาระยะหนึ่ง แต่ก็ต้องเป็นความรักที่ต้องปิดบังพ่อแม่ทั้งสองฝ่ายเนื่องจากเหตุผลความไม่ลงรอยของตระกูลหมาและคนในชุมชน ดังข้อความ

เงินหลินเยว่เห็นหมาขวนลีอยู่ที่ฝั่ง ช่วยพ่อแม่จับปลา
ช่วงเวลากลางวันทั้งสองคนต้องทำเป็นไม่รู้จกกัน พ่อแม่ของหมาขวนลี
เปิดร้านขายอาหารและของชำ ทุก ๆ ครึ่งเดือนจะขับรถขับเคลือนลีล้อ
ของบ้านไปซื้อของในเมือง (เมื่อแม่น้ำแข็งผ่านไป, หน้า 22)

จากการวิเคราะห์ตามกรอบทฤษฎีปีตาธิปไตย พบว่า หมาขวนลีมีลักษณะของความเป็นชายแบบใหม่ (New Male) โดยมีการสะท้อนในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. แสดงอารมณ์ที่อ่อนไหวและเปิดเผยได้กับผู้หญิง (Emotionally sensitive and self-expressive with women) ดังตัวอย่างในวรรณกรรมซึ่งเป็นบทสนทนาระหว่างหมาชวนลีและเฉินหลินเยว่ ขณะที่ทั้งสองพูดคุยกันระหว่างการแอบนัดพบกันริมแม่น้ำในเวลากลางคืน

ครั้งหนึ่งเห็นก้อนน้ำแข็งก้อนใหญ่ ๆ รูปร่างสี่เหลี่ยม
ผืนผ้าลอยช้า ๆ จากต้นน้ำลงมาอย่างโดดเดี่ยว เฉินหลินเยว่พูดขึ้น
ว่านี่เป็นบ้านของพวกเอสกิโมที่ถูกน้ำพัดพาลงมา แต่หมาชวนลีพูด
โพล่งขึ้นว่า “เหมือนหีบศพมากกว่า ถ้าคนเราได้นอนในหีบศพ
น้ำแข็ง ผังอยู่ในแม่น้ำ น่าจะสุขสุดยอดมากเลยนะ” (เมื่อแม่น้ำแข็ง
ผ่านไป, หน้า 16)

จากข้อความข้างต้นสะท้อนให้เห็นถึงอารมณ์ความอ่อนไหวของหมาชวนลีที่ไม่เคยแสดงให้ใครอื่นเห็นนอกจากแฟนสาวของตน ซึ่งหมาชวนลีมักกล่าวถึงข้อความด้านลบเสมอเนื่องจากในความรู้สึกลึก ๆ แล้วหมาชวนลีคิดว่าความรักของเขาและเฉินหลินเยว่นั้นไม่อาจสมหวังได้ด้วยสภาพสังคมและวัฒนธรรมจีนรูปแบบเก่าที่การแต่งงานหรือการคบหาคนรักจะต้องเป็นการจัดสรรจากพ่อแม่หรือการคลุมถุงชน (arranged marriage) ประเทศจีนได้รับอิทธิพลของการจัดการความรักแบบคลุมถุงชนอย่างเข้มข้นตั้งแต่อดีตถึงที่ปรากฏในวรรณกรรมจีนโบราณหลาย ๆ เรื่อง เช่น เรื่องม่านประเพณี เรื่องความรักในหอแดง เป็นต้น ซึ่งในปัจจุบันการจัดการความรักแบบคลุมถุงชนยังพบในชนบทหรือในชนกลุ่มน้อยของจีนและในสังคมเมืองการจัดการความรักแบบคลุมถุงชนมีลักษณะเปลี่ยนแปลงไปเป็นการจัดการแบบกึ่งคลุมถุงชน ซึ่งกำลังเป็นที่นิยมมากทั้งในรูปแบบเว็บไซต์หาคู่ มุมในสวนสาธารณะที่พ่อแม่ของทั้งฝ่ายชายและฝ่ายหญิงต่างนำคุณสมบัติของลูกหลานของตนมาแนะนำซึ่งกันและกันโดยทำหน้าที่เป็นเจ้าพ่ออย่างแข็งขัน (ซวาลิน เฟ่งบุญและคณะ, 2563)

2. แต่งงานด้วยความรัก (Romantic Marriage) จากบทบรรยายในวรรณกรรมพบว่า หมาชวนลีและเฉินหลินเยว่เลือกที่จะคบหากันถึงแม้ว่าทั้งสองจะอยู่ในภาวะที่ไม่เหมาะสมกันทั้งฐานะของครอบครัวและความขัดแย้งระหว่างตระกูลหมาและคนในชุมชนซึ่งหมาชวนลีก็ยังมีความเชื่อมั่นในความรักที่มีต่อเฉินหลินเยว่ โดยไม่ได้มองว่าความรักนั้นเป็นความจำเป็นหรือเป็นการจัดสรรโดยพ่อแม่หรือการคลุมถุงชน (arranged marriage) แต่อย่างใด

3. มีความเสมอภาคซึ่งกันและกัน (Equal relationship) ในวรรณกรรม

บทบาทความสัมพันธ์ระหว่างหมาขวนลี้และเลินหลินเยว่ สะท้อนให้เห็นถึงความเสมอภาคของเพศ โดยไม่ได้มีข้อความที่สะท้อนให้เห็นถึงการใช้อำนาจครอบงำเพศหญิงหรือการคุกคามอื่น ๆ แต่เป็นการให้ความสำคัญกับการรับฟังความคิดเห็นของเพศหญิง ดังในตัวอย่างข้อความบันทึกของอาจารย์หญิง หน้า 55 ที่เลินหลินเยว่ต่อว่าหมาขวนลี้เรื่องราคาเกลือที่สูงเกินไป ซึ่งหมาขวนลี้ก็เห็นด้วยกับประเด็นดังกล่าวถึงจะถูกต่อว่าอย่างหนักแต่หมาขวนลี้ก็ไม่มีที่พาดในการใช้อำนาจครอบงำหรือคุกคามเพศหญิงแต่อย่างใด ซึ่งต่างกับหมาจ่านจวินผู้เป็นพ่อที่มักใช้ถ้อยคำครอบงำหรือคุกคามเพศหญิงเสมอ

1.2 หมาจ่านจวิน

ตัวละครที่เป็นกลไกในการสร้างปมความขัดแย้งของคนในชุมชนและตระกูลหมากระทั่งเกิดเป็นโศกนาฏกรรมการตายของแคทยาในที่สุด มีสถานะเป็นพ่อของหมาขวนลี้และเป็นเจ้าของร้านขายของชำในชุมชนที่มั่งคั่งที่สุด แต่จากบาดแผลการถูกปฏิเสธการขอยืมเงินในการรักษาโรคมะเร็งของตนเองในอดีตทำให้หมาจ่านจวินเป็นคนเห็นแก่ตัวและหวังผลกำไรกับทุกเรื่องแม้จะเป็นเรื่องที่ผิดศีลธรรมก็ตาม จากการวิเคราะห์ตามกรอบทฤษฎีปิตาธิปไตยพบว่า หมาจ่านจวินเป็นตัวแทนความเป็นชายแบบเก่า (Traditional Male) มีการสะท้อนในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ไม่แสดงอารมณ์ที่อ่อนไหวหรือความรู้สึกที่แท้จริงออกมา (Not emotionally sensitive or self-revealing) เป็นลักษณะเด่นของหมาจ่านจวินที่จะเก็บซ่อนอารมณ์ที่แท้จริงและไม่แสดงให้ใครเห็น แม้แต่บุคคลในครอบครัวซึ่งในความเป็นชายแบบเก่าเป็นค่านิยมของชาวจีนโบราณที่ผู้ชายเป็นผู้นำครอบครัวจะต้องมีความเข้มแข็งเป็นผู้นำในทุกด้านและจะไม่แสดงออกทางความรู้สึกออกมาให้ผู้อื่นเห็น

พอข่าวเรื่องแคทยาตายไปแล้วแพร่ออกมา พ่อของหมาขวนลี้ไม่พูดอะไรกับฉันเลยสักคำ เขียนไว้บนกระดานดำว่าลดราคาเกลือแล้ว เวลานี้สองคนพ่อ ลูกหนึ่งคนอยู่ในบ้านไม่พูดจา หันหนึ่งคนนั่งมึนงอยู่นอกบ้าน (บันทึกของอาจารย์หญิง, หน้า 98)

2. มีความสนิทสนมกับผู้ชายด้วยกันแต่ไม่ใกล้ชิด (Strong male bound but no intimacy) ในสมัยที่หม่าจ้านจวินยังเป็นวัยหนุ่มก็มีความสนิทสนมกับกลุ่มเพศชายในชุมชนเดียวกันและตกหลุมรักผู้หญิงคนเดียวก็คือ “แคทยา” แต่ก็ยังคงมีช่องว่างกับเพื่อนชายในกลุ่มเนื่องจากตกหลุมรักและจีบผู้หญิงคนเดียวกัน ดังแสดงในบทบรรยายที่กล่าวถึงความสัมพันธ์ของผู้ชายในหมู่บ้านที่เป็นพรรคพวกเดียวกันแต่ก็มีการแข่งขันในเชิงลึก โดยจากข้อความตัวอย่างพบว่า เพื่อนชายในกลุ่มตั้งข้อสังเกตถึงกลวิธีการจีบสาวของหม่าจ้านจวินที่มีต่อแคทยา

ตอนที่หม่าจ้านจวินยังอยู่ในกลุ่มหนุ่ม ๆ ที่ตามต้อแคทยา เขารู้จักใช้คำพูดในการจีบที่ไพเราะเพราะพริ้งเข้าตรู๊ก็ไปเก็บดอกไม้มาให้นาง ใช้เพ็ญอ่อน ๆ พันเป็นช่อเอาไปวางไว้หน้าประตูของแคทยา (เน่าเสีย, หน้า 68)

3. ใช้อำนาจครอบงำผู้หญิง (Domination of women) เป็นชนบดั้งเดิมในวัฒนธรรมจีนที่ส่งเสริมให้เพศชายมีอำนาจเหนือเพศหญิงกล่าวถึงแนวปฏิบัติที่เพศหญิงจะต้องทำตามอย่างเคร่งครัด คือ “การปฏิบัติตาม 3 ข้อ” กล่าวถึง “未嫁从父，既嫁从夫，夫死从子。” หากยังไม่ออกเรือนต้องปฏิบัติตามคำสั่งและเชื่อฟังบิดา และเมื่อออกเรือนต้องปฏิบัติตามคำสั่งและเชื่อฟังสามี หากสามีเสียชีวิตต้องปฏิบัติตามคำสั่งและเชื่อฟังบุตรชาย จากข้อความข้างต้นสะท้อนให้เห็นถึงอำนาจของเพศชายและการใช้อำนาจครอบงำเพศหญิงจากรุ่นสู่รุ่นคือ พ่อ สามี และลูกชาย ดังนั้นในวรรณกรรมจะเห็นได้ว่าหม่าจ้านจวินมักใช้อำนาจครอบงำภรรยาของตนเป็นเนืองนิจ โดยสะท้อนออกมาทางความคิด คำพูด และการกระทำต่าง ๆ

ทันใดนั้นเมียของหม่าจ้านจวินร้องให้ “ช่างมันเถอะ ลตราดาเกลือกสักหน่อยก็ไม่เป็นไร” นางหม่าว่า “เป็นความคิดแบบผู้หญิงนะซิ” หม่าจ้านจวินด่าเมียว่า “เธอสิมรสาตตอนที่ไปขอยืมเงินใครต่อใครเพื่อไปหาหมอกก็ไม่มีใครให้ ฉันจำได้ไม่ลืมเลย” (เน่าเสีย, หน้า 76)

1.3 เฉินโส่วเหริน

เงินโสวเธรินเป็นบิดาของตัวละครเอกหญิงเงินหลินเยว่และเงินหลินซิ่ง เงินโสวเธรินเป็นผู้ชายคนหนึ่งที่ตกหลุมรักแคทยาสาวงามประจำหมู่บ้าน จากการวิเคราะห์หัตถมากรบทยุทธศาสตร์พิบัติโดยพบว่า เงินโสวเธรินเป็นตัวแทนความเป็นชายทั้งแบบเก่า (Traditional Male) และแบบใหม่ (New Male) โดยมีการสะท้อนในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. เข้มแข็งด้านพลังกำลังทางร่างกาย ก้าวร้าว รุนแรง (Physical and Aggression)

ถึงพอจะไม่รู้เรื่องนี้แต่ก็ดำตระกูลหมา “ครอบครัวมัน
เป็นพวกเลวทรามไม่มีศีลธรรม ต่อไปลูกชายคงหาเมียไม่ได้ ใครจะไป
แต่กับพวกสัตว์เดรัจฉาน” (เมื่อแพ้น้ำแข็งผ่านไป, หน้า 23)

“ทำอะไร” เฉินไส่วะเหริน “ถูย” ใส่ก้านั้น “คุณยังมีหน้า
มาถามอีกหรือ พวกหม่ามัน ใจดำมา เราก็ใจดำกลับไป รวมคนให้
มาเป็นร้อยถือไม้กระบอง ถือขวานบุกไปที่บ้านมัน มันจะต้องคุกเข่าขอ
ชีวิตแน่ ๆ เลย” (ความกังวล, หน้า 47)

จากข้อความแสดงให้เห็นความเป็นชายแบบเก่าของเงินโสวเทรินในด้านความ
ก้าวร้าวและรุนแรงที่แสดงว่าตนเองเป็นใหญ่ มีความคิดที่ถูกต้อง อยู่เหนือผู้อื่น ผ่านข้อความ
หรือคำพูดที่เป็นลักษณะการสั่งการ ประชดประชัน ผู้เป็นลูกหรือแม้แต่การพูดจาดูถูก
เหยียดหยาม เลียดสีตัวละครอื่น ๆ

2. ไม่แสดงอารมณ์ที่อ่อนไหวหรือความรู้สึกที่แท้จริงออกมา

(Not emotionally sensitive or self-revealing)

ตอนนั้นเมียของหมาจิ้งจอกจินาน่าสงสารมาก นางวิ่งไปเกี่ยว
ขอยืมเงินทางโน้นทางนี้ ต้องไปกราบไหว้วิญจนาขอขมาเพื่อขอเงิน ใน
ที่สุดได้เงินมาไม่ถึงหนึ่งหมื่นบาท (บันทึกของอาจารย์หญิง, หน้า 52)

จากข้อความนี้แสดงให้เห็นว่าในใจลึก ๆ แล้วเงินโส่วเหรินก็มีความรู้สึกอ่อนไหว และเห็นอกเห็นใจเมียของหมาจ่านจวินที่จะต้องออกหน้าขอยืมเงินคนในหมู่บ้านเพื่อมารักษาหมาจ่านจวิน ซึ่งต่างจากบทบาทของความเป็นชายแบบเก่าที่จะต้องมีความหนักแน่น ไม่แสดงความรู้สึกหรืออารมณ์ใด ๆ ให้ผู้อื่นรับรู้ได้

3. ใช้อำนาจครอบงำผู้หญิง (Domination of woman)

พ่อคือเงินโส่วเหรินกำชับเงินหลินเยวไปปลัดให้พี่ชาย กลับมากินข้าว ให้พี่ชายไปบ้านตระกูลหมาจ้อเกลือกกับมาหลาย ๆ ฝูง (บันทึกของอาจารย์หญิง, หน้า 31)

“พ่อของหนูไม่ยอมให้หนูไปซื้อของที่ร้านขายของชำอะไร ๆ ก็เรียกพี่ชายไป บอกว่าอากาศที่บ้านหมาไม่ดี ไม่อยากให้มีลพิษแก๊ส ไซ้เข้ามาแปดเปื้อนหนู” (บันทึกของอาจารย์หญิง, หน้า 31)

จากข้อความแสดงให้เห็นว่าเงินโส่วเหรินจะใช้อำนาจครอบงำผู้หญิง คือเงินหลินเยว ซึ่งเป็นลักษณะความเป็นชายแบบเก่า โดยอาศัยความสัมพันธ์แบบบุพการีกับบุตรธิดาในการสั่งหรือห้ามที่จะให้หรือไม่ให้ทำอะไรสิ่งใด ๆ

4. แสดงอารมณ์ที่อ่อนไหวและเปิดเผยได้กับผู้หญิง (Emotionally sensitive and self-expressive with woman)

“สวรรค์มีตา” เงินโส่วเหรินพูดเสียงลั่น “แคทยาขึ้นสวรรค์ไป แล้วให้นางฟ้าส่งเกลือกมาให้ไปอึ้นน่าของเรา” (บันทึกของอาจารย์หญิง, หน้า 102)

ติกแล้วพ่อของเงินหลินเยวยังพลิกตัวไปมาอยู่บนเตียงไม้กระดาน เขาไปส่งศพแคทยาที่สุสานไม่ได้ ได้แต่นอนทอดถอนหายใจ (บันทึกของอาจารย์หญิง, หน้า 108)

จากข้อความแสดงให้เห็นความเป็นชายแบบใหม่ในด้านแสดงอารมณ์ที่อ่อนไหว และเปิดเผยได้กับผู้หญิงของเงินโส่วเหรินที่ปรากฏในช่วงท้ายของเรื่องไม่ว่าจะเป็นการพูดด้วยน้ำเสียงที่ลั่นเครือ หรือแม้แต่การถอนหายใจลั่นแล้วเป็นการแสดงให้ตัวละครหรือผู้อ่านรับรู้ได้ถึงอารมณ์ที่เกิดขึ้นในตัวของเงินโส่วเหริน

5. มีความสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามเพื่อส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกัน

(Heterosexual relationships as a source of support)

ฉันรีบขอโทษพวกบ้านตระกูลเงินที่มารบกวนและว่า
ฉันไม่รังเกียจกลิ่นคาวปลา เงินโล่วเหรินค่อยสบายใจ พุดกับลูก
ชายและลูกสาว “คุณครูช่างมีเหตุผล ไม่เหมือนพวกแก”
(บันทึกของอาจารย์หญิง, หน้า 55)

จากข้อความนี้แสดงให้เห็นความเป็นชายแบบใหม่ของเงินโล่วเหรินใน
ความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม เพื่อส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกันผ่านทางคำพูด ซึ่งเป็น
ลักษณะที่ชี้ให้เห็นว่าถึงแม้เงินโล่วเหรินจะเป็นคนที่มีนิสัยใจคอความเป็นชายแบบเก่าอยู่เป็น
พื้นฐานแต่ก็ยังมีความเป็นชายแบบใหม่อยู่ด้วยเช่นเดียวกัน

1.4 เงินหลินชิง

เงินหลินชิงเป็นบุตรชายของเงินโล่วเหรินและเป็นพี่ชายของตัวละครเอกหญิง
เงินหลินเยว่ จากการวิเคราะห์ตามกรอบทฤษฎีปิตาธิปไตยพบว่า เงินหลินชิงเป็นตัวแทน
ความเป็นชายทั้งแบบเก่า (Traditional Male) และแบบใหม่ (New Male) โดยมีการสะท้อนใน
ด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. เข้มแข็งด้านพลังกำลังทางร่างกาย ก้าวร้าว รุนแรง

(Physical and Aggression)

เงินหลินชิงพี่ชายเงินหลินเยว่ ทำตามที่พ่อสั่งสุ่มไฟเพิ่ม
ความร้อนใต้เตียงคั้ง 2 เตียงจนไฟลุกมือ
(บันทึกของอาจารย์หญิง, หน้า 53)

เงินหลินชิงบ่นจื๋มจาเบา ๆ ว่า “เตียงคั้งสำหรับให้คน
นอนสบาย ไม่ใช่สำหรับย่างปลา ต้องให้เจริญหูเจริญตาถึงจะถูก”
(บันทึกของอาจารย์หญิง, หน้า 54)

จากข้อความแสดงให้เห็นว่าเงินหลินชิงเป็นคนที่มีความเข้มแข็งด้านพลังกำลัง
ทางร่างกายในการทำงานตามที่พ่อสั่งจนไฟลุกมือได้รับบาดเจ็บและมีความก้าวร้าวรุนแรง
ผ่านทางคำพูดที่แสดงความเห็นของตนอย่างตรงไปตรงมาซึ่งเป็นลักษณะความเป็นชายแบบเก่า

2. แสดงอารมณ์ที่อ่อนไหวและเปิดเผยได้กับผู้หญิง

(Emotionally sensitive and self-expressive with woman)

เขากระซิบเตือนมาโดยตลอดว่า “ถ้าเธอจะแต่งงานไป อยู่ตระกูลหมา อีกครึ่งชีวิตที่เหลือคงต้องทุกข์ทรมานอารมณ์เสียไปตลอด” (เมื่อแม่น้ำแข็งผ่านไป, หน้า 23)

จากข้อความแสดงให้เห็นว่าความเป็นชายแบบใหม่ของเงินหลินซึ่งในการแสดงอารมณ์ที่อ่อนไหวและเปิดเผยได้ต่อผู้หญิง โดยการกระซิบเตือนแสดงความเป็นห่วงต่อน้องสาวของตน

3. ชอบคบค้าสมาคมกับผู้หญิง (Prefer company of women)

“คุณครูรู้ล้าปากล้าบที่บ้านเรา เรายังเอาจล้นควาปลา มาต้อนรับท่าน น้าชายหน้าจริง ๆ” เงินหลินซึ่งเข้าใจสาเหตุที่ทำให้ น้องสาวขุ่นเคืองใจเลยพูดขึ้นมา (บันทึกของอาจารย์หญิง, หน้า 55)

เงินหลินซึ่งตะโกนปลุก เราสะดุ้งตื่นนึกว่าเกิดเรื่องใหญ่ รีบสวมเสื้อผ้า เงินหลินซึ่งยืนอยู่หน้าประตู พูดเสียงดัง “มาตอนนี้เร็ว ๆ มี กลือ 6 ถัง เข้านี้พอเปิดประตูมาก็เห็นวางไว้หน้าประตูแล้ว” (บันทึกของอาจารย์หญิง, หน้า 101)

จากข้อความแสดงให้เห็นความเป็นชายแบบใหม่ชอบคบค้าสมาคมกับผู้หญิงของเงินหลินซึ่ง แต่ในที่นี้ก็อาจจะสันนิษฐานว่า เงินหลินซึ่งก็อาจจะไม่ได้ชอบคบค้าสมาคมกับผู้หญิง แต่ด้วยตนเองมีน้องเป็นผู้หญิงจึงทำให้มีความเข้าใจถึงอารมณ์ของผู้หญิงได้อย่างรวดเร็วที่ต้องการรักษาภาพลักษณ์ และแสดงมารยาทในการต้อนรับแขกที่มาเยือน และสามารถปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นซึ่งเป็นเพศตรงข้ามได้เป็นอย่างดี

1.5 หวังเต๋อเกี้ยว

หวังเต๋อเกี้ยวเป็นกำนันประจำหมู่บ้านไปอินน่า ผู้เป็นสามีของแคทยา ตัวละครหญิงสำคัญในวรรณกรรมเรื่องนี้จากบุคลิกภาพและนิสัยส่วนตัวของกำนันหวังเต๋อเกี้ยวพบว่า เขาเป็นผู้ชายที่มีส่วนผสมของความเป็นชายแบบเก่า (traditional male) และความเป็นชายแบบใหม่ (new male) อยู่ในคนคนเดียวกัน ดังปรากฏตามลักษณะต่อไปนี้

1. แข็งแรงด้านพลังกำลังทางร่างกาย ก้าวร้าว รุนแรง (Physical and Aggression)

ถึงแม้ว่าเขาจะดูเป็นคนสุภาพ พูดน้อย ไม่ค่อยมีพลังกำลังเท่ากับภรรยาของเขา แต่สิ่งที่พบความเป็นชายแบบเก่า คือ การแสดงความก้าวร้าวจากการทะเลาะ โดยกล่าววาจารุนแรงกับภรรยาดังตอนที่เขากล่าวต่อว่าแคทยาผู้เป็นภรรยา

“อย่านึกถึงตอนนั้นที่ผู้ชายไปอินน่าตามีตามัวหลงไหล
แกไปหมด แล้วสำคัญตัวเองผิดนะ มันคือตอนนั้น มาถึงตอนนี้ถาม
ดูซิว่าใครอยากได้แกไหม” “ให้ฟรีก็ไม่เอา” (เน่าเสีย, หน้า 70)

นอกจากนี้ การตั้งชื่อภรรยาโดยนำมาเปรียบเทียบกับสัตว์เลี้ยงอย่างวัวควายเป็นการแปลกแยกให้ผู้หญิงเป็นสิ่งที่ไม่ใช่มนุษย์ถือเป็นการลดทอนคุณค่าของคน กำนันจะเรียกภรรยาเขาว่า “แม่วัวน้อย” ดังตัวอย่าง

“มานี่หน่อยแม่วัวน้อยของฉัน”
(บันทึกของอาจารย์หญิง, หน้า 62)
“แคทยา แม่วัวน้อย แกทำอะไรอยู่ล่ะ นอนน้อยอย่างนี้
ถึงได้ซีโมโห กลับมาจับสั๊กหน่อยซิ” (เน่าเสีย, หน้า 67)

ยิ่งไปกว่านั้น การดูถูกรูปลักษณ์ อุดลักษณะความเป็นมนุษย์ หรือสิ่งที่ปรากฏตามร่างกายของเพศหญิงพบได้ในสังคมชายเป็นใหญ่ ซึ่งเป็นการไม่ให้เกียรติและมองคนอย่างไม่เสมอภาค

“กำนันมักพูดติดตลกว่าจะเอาคิมที่เผาไฟร้อน ๆ จีไฟ
ออกเม็ดหนึ่ง แต่ไม่รู้จะเอาไฟเม็ดไหนออกดี ฉะนั้น ไฟทั้ง 2 เม็ด
ก็ยังอยู่รอดปลอดภัย” (ความกังวล, หน้า 40)

ส่วนความรุนแรงทางอารมณ์ในการบันดลโทษด้วยคำพูดของกำนันก็พบเห็นได้จากตอนที่กำนันรู้สาเหตุว่าทำไมแคทยาจึงเสียชีวิต กำนันพูดแสดงให้เห็นถึงอำนาจภายใต้จิตสำนึกที่จะแก้แค้นว่า

“ผมจะไปทำลายร้านขายของชำตระกูลหมาให้พังยับเยิน
ผมจะฆ่าหมี่ทั้งป่าให้ตายหมด” (เน่าเสีย, หน้า 88-89)

อนึ่ง พบการใช้อำนาจครอบงำบุคคลอื่นจากตอนที่กำนันแสดงออกถึงความดีอีร้นเอาแต่ใจเป็นบุคลิกภาพอย่างหนึ่งของสังคมชายเป็นใหญ่พบได้จากบทสนทนาที่กำนันไม่ให้ไปเยี่ยมหีบศพของแม่เฒ่าจางให้แคทยา

“ผมอยากทำหีบศพให้นางโดยเฉพาะ เอาที่สวยงามที่สุด”
ผู้ดำเนินพิธีงานศพกระซิบเบาๆ “อาจจะไม่ทันเวลานะ” “ก็ให้นาง
รอไปซิ” กำนันพูด “สามวันไม่พอกให้นางรอไปห้าวัน” (บันทึกของ
อาจารย์หญิง, หน้า 94)

2. ประสบความสำเร็จด้านเศรษฐกิจ ฉลาดและมนุษยสัมพันธ์ดี (Economic achievement, Intelligence, Interpersonal skills) หัวข้อกึ่งยู่ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานได้เป็นกำนัน เขามีความสัมพันธ์ที่ดีเป็นมิตรกับชาวบ้าน อีกทั้งยังเป็นคนประนีประนอม ไม่สร้างความขัดแย้ง พูดเจรจาให้ชาวบ้านได้ลดสถานการณ์คู่กรุ่นที่อาจนำไปสู่ความรุนแรง

“เราจะใช้วิธีผิดกฎหมายอย่างนั้นไม่ได้” กำนันพูด
“ทำอย่างนั้นก็เป็นการก่อกวนละนะสิ” (ความกังวล, หน้า 47)
“ครูคู่รัก...” กำนันหันไปที่ครูของเงินหลินเยว่ ดูท่าทาง
น่าสงสาร ส่งสายตาวิงวอน “คุณเป็นคนมีประสบการณ์ เห็นโลก
มากมาย คุณช่วยพูดหน่อยสิครับ” (ความกังวล, หน้า 50)

อนึ่ง กำนันเป็นคนที่มีความรับผิดชอบต่อครอบครัวแม้ตนจะจับปลาไม่เก่งแต่ยังช่วยภรรยาทำงานอย่างแข็งขัน ช่วยทำปลาแห้งไว้ขายและยังช่วยเหลืองานบ้านภรรยาด้วยสะท้อนให้เห็นการรู้จักปรับตัวทางด้านเศรษฐกิจการค้าปลาที่กำลังขาดแคลนเกลือ บ่งชี้ถึงความฉลาดหลักแหลมในการแก้ปัญหา

3. แต่งงานด้วยความรัก (Romantic Marriage) ในเรื่องของความรักจะเห็นได้ว่าการันแต่งงานสร้างครอบครัวกับแคทยาด้วยความรัก โดยที่ชายหลายคนในหมู่บ้านล้วนแต่ชอบพอแคทยา ทว่าแคทยาเลือกแต่งงานกับกำนันทั้ง ๆ ที่เขาเป็นคนเรียบ ๆ พุคน้อย สุภาพและดูอ่อนแอ พออายุมากขึ้นเขาก็กลายเป็นคนดื่มจัดเพราะเกิดจากความรักภรรยาที่หมักหมมได้รสเล็ด นอกจากนั้นแล้วเมื่อทะเลาะกับภรรยาแล้วกำนันมักจะรักษาความสัมพันธ์โดยไม่มองว่าตนเองต้องอยู่เหนือกว่า โดยจะพยายามหาข้อผิดพลาดหรือกำไรเงินเพื่อขอภรรยาแสดงอารมณ์ที่อ่อนไหวและเปิดเผยกับเพศหญิง

1.6 บุตรชายของหวังเต๋อเก๋ย

บุตรชายของหวังเต๋อเก๋ยและแคทยาสตรีที่เสียสละตนเองจนเกิดเป็นปมความขัดแย้งรุนแรงในหมู่บ้านไปอึ้นน้าเป็นคนมีความรู้ ได้เรียนหนังสือจบจากวิทยาลัยป่าไม้ ทำงานดูแลกล้าไม้ที่สวนเพาะชำแห่งหนึ่ง เขาเป็นลูกที่รักพ่อและแม่มาก มีความกตัญญูรู้คุณ ซึ่งพบบุคลิกภาพทั้งความเป็นชายแบบเก่าและแบบใหม่ ดังต่อไปนี้

1. เข้มแข็งด้านพลังกำลังทางร่างกาย ก้าวร้าว รุนแรง (Physical and Aggression) เมื่อทราบข่าว การตายของแม่เขาเสียใจมาก ยิ่งได้รู้สาเหตุการเสียชีวิตของแม่แล้ว เขาจึงอยากจะทำแค้นโดยแสดงอารมณ์โกรธอย่างรุนแรงจะคว่ำปิ่นเก๋า ๆ ที่ขึ้นสนิมแล้วจะไปยิงหมี่ให้ได้

“แกจะทำอะไรนะ” “ฉันจะขึ้นเขาไปยิงหมี่ตัวนั้น” ลูกชายพูด “เราจะฝังแม่แก่พ่อรุ่นนี้แล้ว แกต้องเป็นคนถือธงไว้อาลัย จะขึ้นเขาไปยิงหมี่ได้อย่างไร” “แม่ตายไปแล้ว ใครจะถือธงไว้อาลัยให้แม่ก็ได้แต่หมี่ยังอยู่ มันจะกลับมาทำร้ายคนอื่นได้อีก” (บันทึกของอาจารย์หญิง, หน้า 104)

และจะนำระเบิดเพลิงไปป่าใส่บ้านตระกูลหม่าที่เป็นสาเหตุให้แม่ต้องจากเขาไปดังที่กำนันได้พูดว่า

“การกระทำของแหมะ พ่อก็ดูออกหมด แก่เตรียมระเบิดเพลิง แต่แม่ชอบแกล้งชอบประณามทำร้ายคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่สำนึกผิดแล้ว พ่อก็เป็นอย่างนั้น ตอนเช้าเมื่อวานเราไม่ต้องจ่ายเงินสักสตางค์แดงเดียวก็ได้เกลือมา สายโทรศัพท์ที่ถูกตัดก็ต่อใหม่แล้ว พ่อขอพูดว่าไม่ควรแก้แค้นตอบโต้พวกตระกูลหม่า” (บันทึกของอาจารย์หญิง, หน้า 110)

กานันผู้พ่อได้พูดเตือนสติลูกชายไว้ไม่ให้ก่อเหตุ นับว่าเขาเป็นคนที่รู้จักเหตุและผลสมกับที่เป็นคนมีความรู้เล่าเรียนมาสูงและมีจิตใจนึกถึงความเดือดร้อนของคนอื่น การให้อภัยคนที่สำนึกผิดได้และกระทำตนเสียใหม่ย่อมเป็นสิ่งที่น่านับถือ

2. ไม่แสดงอารมณ์ที่อ่อนไหวหรือความรู้สึกที่แท้จริงออกมา (Not Emotionally sensitive or self-revealing) จากบทบรรยายในวรรณกรรม พบว่า จากตอนที่เขากลับมาบ้านแล้วพอบอกว่าแม่เสียแทนที่เขาจะคุกเข่าหน้าศพร้องไห้ เพื่อแสดงให้เห็นว่ารักแม่มากขนาดไหน เขาแค่คว้าดาบปรีมพักหน้าแล้วหันหลังเดินเข้าไปในบ้านจนคนพบเห็นผิดหวัง เขารอจนพวงผู้หญิงที่มาช่วยแต่งตัวคนตายกลับหมด เขาจึงไปเปิดหีบหยิบปืนล่าสัตว์มาเพื่อจะไปล่าหมี่ที่เขาคิดว่าเป็นสาเหตุให้แม่เขาต้องเสียชีวิต

3. ประสบความสำเร็จด้านเศรษฐกิจ ฉลาดและมนุษยสัมพันธ์ดี (Economic achievement, Intelligence, Interpersonal skills) จากบทบรรยายในวรรณกรรม พบว่า ลูกชายกานันเป็นคนมีความรู้ ได้มีโอกาสเรียนหนังสือจนจบปว. และได้ทำงานตรงกับสายที่ตนเรียนจบมา เขาเป็นคนฉลาดและมีเหตุผล เชื่อฟังพ่อแม่ จะสังเกตได้จากตอนที่เขาโกรธมากจนอยากจะแก้แค้นแต่พ่อก็ได้ห้ามปรามไว้ เขาก็เชื่อฟังและปฏิบัติตาม

1.7 ครูใหญ่

ครูใหญ่ผู้ดูแลโรงเรียนในหมู่บ้านไปอินน่า มีความสัมพันธ์เป็นผู้บังคับบัญชาของเงินหลินเยว่นางเอกของบทประพันธ์เรื่องนี้ จากการวิเคราะห์ตามกรอบทฤษฎีปิตาธิปไตยพบว่า ครูใหญ่เป็นตัวแทนความเป็นชายทั้งแบบเก่า (Traditional Male) และแบบใหม่ (New Male) โดยมีการสะท้อนในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ไม่แสดงอารมณ์ที่อ่อนไหวหรือความรู้สึกที่แท้จริงออกมา

(Not emotionally sensitive or self-revealing)

“วันนี้ตอนเช้าครูใหญ่พายเรือออกไป ตอนเช้าลากแหวนป่าน ที่อุตโหวหลุดออกมาก้อนหนึ่ง น้ำเข้าเรือไปครึ่งลำ เรือเกือบจมลงไปแล้ว ครูใหญ่อยู่ในเรือ ตกใจตะโกนลั่นให้คนช่วยชีวิต พอผมพายเรือของที่บ้านไปช่วยเขา ตอนเขาขึ้นฝั่งมากางเกงเปียกหมด หน้าขาวซีดน่ากลัว มองดูเหมือน ฉีราด ในที่สุดเรือเขาก็จมลง” (บันทึกของอาจารย์หญิง, หน้า 28)

จากข้อความนี้แสดงให้เห็นความเป็นชายแบบเก่าของครูใหญ่ที่จะไม่แสดงอารมณ์ที่อ่อนไหวหรือความรู้สึกที่แท้จริงออกมา เหตุการณ์เลวร้ายจนถึงชีวิตครั้งนี้ ครูใหญ่ต้องใช้ความอดทนในการจัดการด้วยตนเองอย่างสุดความสามารถก่อน จนครูใหญ่ไม่สามารถที่จะจัดการได้ด้วยตัวเองจึงขอความช่วยเหลือจากคนอื่น และเมื่อเกิดเหตุการณ์ที่เสี่ยงถึงชีวิตครั้งนี้ ขึ้นครูใหญ่ก็ต้องเก็บอาการเพื่อรักษาภาพลักษณ์ของอาชีพครู ซึ่งแสดงให้เห็นว่าตัวละครไม่แสดงอารมณ์ที่อ่อนไหวหรือความรู้สึกที่แท้จริงออกมา

2. จะคบค้าสมาคมเฉพาะในหมู่ผู้ชาย (Prefers company of men)

...ครูใหญ่ถาม “อากาศไม่ใช่ออย่างนี้ยังอิงโก่ป่าได้อีกหรือ สายตาและโชคของลุงไม่เลวเลยนะ...” “มันไม่ทำอะไรลงก็ดีแล้ว” กำนันพูด “ถ้าลุงยิงหมิดำ ผมก็จบเห่ เป็นกำนันไม่ได้” หวังปิงหลินพูด “ถึงลุงไม่ได้ยิง แต่คนอื่นก็อาจจะยิง” (เน่าเสีย, หน้า 78)

จากบทบรรยายนี้สะท้อนให้เห็นความเป็นชายแบบเก่าของครูใหญ่ที่มีความสนิทสนมและการคบค้าสมาคมกับหมู่ผู้ชายด้วยกันนั่นคือ หวังปิงหลิน จะเห็นได้จากการพูดคุยหยอกล้อกันที่ใช้ล้อสารกันระหว่างคนที่สนิทสนมคุ้นเคยเมื่อต้องออกไปล่าสัตว์ในป่า

3. ประสบความสำเร็จด้านเศรษฐกิจ ฉลาดและมนุษยสัมพันธ์ดี

(Economic achievement, Intelligence, Interpersonal skills)

“นางจะขึ้นเขาปิ่นต้นไม้ไปหาปลาได้อย่างไร จะไปขุด
ดินหาเกลือก็ได้ นางจะขึ้นเขาไปทำอะไร” ครูใหญ่เอามือโพล์
หลังพุดวรรณคดีสละสลวย (เน่าเสีย, หน้า 79)

จากข้อความนี้แสดงให้เห็นความเป็นชายแบบใหม่ของครูใหญ่ในความฉลาดและ
ลุ่มลึกในการใช้ภาษาวรรณคดีบรรยายอย่างสละสลวย ซึ่งเป็นลักษณะที่โดดเด่นกว่าตัวละคร
เพศชายตัวอื่น ๆ ในเรื่อง ทั้งยังสะท้อนให้เห็นว่าความฉลาดในการใช้ภาษาเหล่านั้นเกิดจาก
การได้เล่าเรียนหนังสือจนได้ประกอบอาชีพเป็นครูบาอาจารย์ ซึ่งสะท้อนในอดีตว่าผู้ชายจะเป็น
เพศที่มีสิทธิในการได้รับการศึกษาเป็นพื้นฐานด้วย

4. แสดงอารมณ์ที่อ่อนไหวและเปิดเผยได้กับผู้หญิง

(Emotionally sensitive and self-expressive with woman)

“พ่อผมพายเรือของที่บ้านไปช่วยเขา ตอนเขาขึ้นฝั่งมา
กางเกงเปียกหมด หน้าขาวซีด น้ากลัว มองดูเหมือนนรีราด ในที่สุด
เรือเขาก็จมลงไป เมียครูใหญ่กระหึบเท้าดำเขาว่าเป็นคนไม่เอาไหน
พวกเรานี้ฝั่งหัวเราะกันตลอดเข้าเลยครับ” (บันทึกของอาจารย์หญิง
หน้า 28)

จากข้อความจะเห็นได้ว่าครูใหญ่มีความเป็นชายแบบใหม่ที่สามารถแสดงและ
เปิดเผยอารมณ์อ่อนไหวกับผู้หญิงและคนอื่น ๆ ได้ เมื่อเกิดเหตุการณ์ร้ายแรงถึงขั้นเอาชีวิต
เกือบไม่รอด ครูใหญ่ไม่ลังเลที่จะแสดงออกถึงความหวาดกลัวตกใจเหล่านั้นออกมา แม้จะต้อง
รักษภาพลักษณ์ความเป็นครู แต่เมื่อครูใหญ่มาอยู่กับภรรยา ก็แสดงอารมณ์ส่วนความอ่อนไหว
นั้นออกมาอย่างเปิดเผย

5. มีความเสมอภาคซึ่งกันและกัน (Equal relationship)

เงินหลินเยว่เลิงงานแล้วก็มาบอกว่า ครูใหญ่อนุญาตให้
ลาหยุดงาน 2 วันมาช่วยงาน (บันทึกของอาจารย์หญิง, หน้า 95)

จากข้อความนี้แสดงให้เห็นความเป็นชายแบบใหม่ของครูใหญ่ที่มีความเสมอภาค
ให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งเป็นตัวละครผู้หญิงไม่ใช้อำนาจครอบงำ หรือบีบบังคับให้กระทำ
บางอย่างตามแต่ใจ หรือกฎระเบียบ ในตัวอย่างครูใหญ่อนุญาตให้เงินหลินเยว่ลางานเพื่อไป
ช่วยพิธีศพของแคทยา สะท้อนให้เห็นการอนุญาตให้ทุกคนมีสิทธิอย่างเป็นธรรมและเหมาะสม
ตามสถานการณ์ที่เป็นความสูญเสียครั้งยิ่งใหญ่ของแคทยาผู้หญิง ซึ่งเป็นตัวละครสำคัญใน
เรื่องที่เสียสละชีวิตตนเองเพื่อหาน้ำแข็งมารักษาปลาไว้

1.8 หวังปิงหลิน

นายพรานป่าผู้มีประสบการณ์เชี่ยวชาญในการหาของป่าของหมู่บ้านไปอึนนำ ผู้พบ
ศพแคทยาตัวละครเอก จากการวิเคราะห์ตามกรอบทฤษฎีปิตาธิปไตยพบว่า หวังปิงหลินเป็น
ตัวแทนความเป็นชายทั้งแบบเก่า (Traditional Male) และแบบใหม่ (New Male) โดยมีการสะท้อน
ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. เข้มแข็งด้านพลังกำลังทางร่างกาย ก้าวร้าว รุนแรง

(Physical and Aggression)

ตาเฒ่าชื่อหวังปิงหลินถือปืนล่าสัตว์พาดำเดินทางมา
จากเขา มือหนึ่งถือไม้เท้าขบขลายมาตัวหนึ่ง ... หวังปิงหลินกระแอมที่
หนึ่ง “ที่จริงเห็นสัตว์ตัวโตด้วย แต่ไม่กล้ายิง กลัวผิดกฎหมาย อาจ
ถูกชังคุก” (เอนาเสีย, หน้า 78)

จากข้อความแสดงให้เห็นว่า นอกจากหวังปิงหลินจะมีอาชีพเป็นนายพราน
ซึ่งต้องอาศัยพลังกำลังร่างกายในการประกอบอาชีพแล้ว คำพูดที่ชัดเจนและตรงไปตรงมานั้น
ยังแสดงให้เห็นความรุนแรงของอารมณ์แต่ก็ยังยับยั้งไว้ด้วยเหตุและผล คือ ความเคารพและ
ปฏิบัติตามกฎหมาย

2. ประสบความสำเร็จด้านเศรษฐกิจ ฉลาดและมนุษยสัมพันธ์ดี (Economic achievement, Intelligence, Interpersonal skills)

“ข้าง ๆ รอยเท้ามีอยู่ทีหนึ่งมีรอยโคลนเป็นวงกลม ๆ 2 วงใหญ่พอ ๆ กับถังเหล็กที่ใช้ใส่น้ำกิน ถ้าไม่ได้หาบถังเหล็ก ใช้มือหิ้วถังน้ำรอยจะไม่เหมือนกัน ถ้าใช้มือหิ้วรอยกลม ๆ 2 วงน่าจะอยู่ใกล้กัน แต่ที่ลุงเห็นวงกลมอันหนึ่งอยู่หน้า อีกอันหนึ่งอยู่ข้างหลัง ห่างกันสักเมตรหนึ่ง แสดงว่าถัง 2 ใบนี้มีคนหาบมา ตอนวางถังลงบนพื้นไม้ คานที่ใช้หาบจะไปพาดอยู่บนขอบถัง” “ฟังลุงพูดแล้วรู้สึกว่าได้ความรู้มาก” ครูใหญ่พูด (เน่าเสีย, หน้า 80)

จากข้อความแสดงให้เห็นว่า หวังปิงหลินมีความฉลาดหลักแหลมในอาชีพนายพรานของตน แม้ว่าความฉลาดนี้อาจจะไม่ได้เกิดจากการเล่าเรียนศึกษาแต่เกิดจากประสบการณ์ที่สั่งสมมานานนับสิบปี ผ่านการลองผิดลองถูกจึงทำให้สามารถสังเกตและมองเห็นเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นและวิเคราะห์จนสามารถแก้ไขปัญหาได้

“คงอย่างนั้น” หวังปิงหลินสะบัดมือที่ถือไ่ป่าอีกครั้ง พูดว่า “ประเดี๋ยวลุงจะกลับบ้าน ไปทำซูปไ่ป่า ทุกคนไปกินด้วยกันไหม ไ่ตัวอ้วนทีเดียว” (เน่าเสีย, หน้า 81)

จากข้อความนี้แสดงให้เห็นความเป็นชายแบบใหม่ของหวังปิงหลินที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับทุกคนในหมู่บ้าน สร้างความเป็นกันเองและมีลักษณะของคนที่มีน้ำใจ โดยการเชิญชวนและแบ่งปันอาหารที่ทำเองให้ทุกคนรับประทานอย่างเต็มที่

2. การเปรียบเทียบความเป็นชายแบบเก่ากับความเป็นชายแบบใหม่ของตัวละครเพศชายที่ปรากฏในเรื่อง “ไผ่อินน้ำ หมูบ้านลับลิ้มฝั่งน้ำ”

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบความเป็นชายแบบเก่ากับความเป็นชายแบบใหม่ของตัวละครเพศชาย

ลำดับ	ชื่อตัวละคร	ความเป็นชายแบบเก่า (Traditional Male)								ความเป็นชายแบบใหม่ (New Male)							
		1	2	3	4	5	6	7	8	1	2	3	4	5	6	7	8
1	หมาขวนลี้									✓				✓	✓		
2	หมาจิ้งจอก		✓		✓		✓										
3	เถินโล้วเหริน	✓	✓				✓			✓			✓				
4	เถินหลินชิง	✓								✓	✓						
5	หวังเต๋อเก๋ย	✓								✓				✓			
6	บุตรชายของ หวังเต๋อเก๋ย	✓	✓							✓							
7	ครูใหญ่		✓	✓						✓	✓					✓	
8	หวังปิงหลิน	✓								✓							

เมื่อพิจารณาความเป็นชายในตัวละครเพศชายในเรื่อง “ไผ่อินน้ำ หมูบ้านลับลิ้มฝั่งน้ำ” พบว่า ตัวละครทั้ง 8 ตัวละครนั้นมีสัดส่วนความเป็นชายทั้งแบบเก่าและแบบใหม่ มีการผสมผสานลักษณะของความเป็นชายแบบเก่าและแบบใหม่เข้าด้วยกัน กล่าวคือ ความเป็นชายที่ทรงอำนาจเหนือผู้หญิงที่พบมากที่สุด คือ ความเข้มแข็งด้านพลังกำลังทางร่างกาย ความก้าวร้าวและความรุนแรง เนื่องจากสภาพร่างกายที่แตกต่างกันที่ผู้ชายทำให้ผู้หญิงยังต้องพึ่งพาผู้ชายในหลายเรื่อง เช่น ผู้ชายยังเป็นแรงงานสำคัญในการทำงาน ผู้ชายยังเป็นหัวหน้าครอบครัวมีหน้าที่หลักในการหาเลี้ยงครอบครัว อาจกล่าวได้ว่า ความเป็นชายแบบเก่าเน้นความมีอำนาจและการครอบงำของผู้ชาย ทำให้ความเป็นชายมีลักษณะที่เหนือกว่าความเป็นหญิงเสมอ เช่น ผู้หญิงคือเพศที่อ่อนแอ ผู้ชายคือเพศที่เข้มแข็ง รวมทั้งผู้ชายแบบเก่าจะไม่แสดงอารมณ์ที่อ่อนไหวหรือความรู้สึกที่แท้จริงซึ่งเป็นลักษณะเด่นที่พบรองลงมา เนื่องจากความมีอำนาจและความเข้มแข็งดังกล่าวเป็นตัวกำหนดลักษณะความเก็บกักและความอดทนต่อการแสดงอารมณ์ต่าง ๆ เพื่อเป็นการรักษาภาพลักษณ์ที่เด่นชัดของความเป็นชายแบบเก่าไว้ในขณะที่ความเป็นชายแบบใหม่ทำให้ภาพลักษณ์ผู้ชายเปลี่ยนแปลงไป ผู้ชายมีมนุษยสัมพันธ์

มากขึ้น มีการปฏิสัมพันธ์กับผู้คนที่หลากหลายมากขึ้น มีความฉลาดหลักแหลมทางด้านอาชีพที่เด่นชัด และสามารถเผยความรู้สึกหรือความอ่อนแอของตนเองได้อย่างอิสระอีกด้วย

อภิปรายผลและสรุปผล

ตัวละครเพศชายในพระราชนิพนธ์แปลในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เรื่อง “ไปอินน้ำ หมู่บ้านลับลิ้มฝั่งน้ำ” มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 8 ตัวละคร ลักษณะของตัวละครเพศชายมีทั้งความเป็นชายแบบเก่าและแบบใหม่ โดยในบางตัวละครเป็นตัวแทนของความเป็นชายแบบเก่าอย่างเต็มรูปแบบ เช่น หมาจ่านจวิน ความเป็นชายแบบใหม่อย่างเต็มรูปแบบ เช่น หมาชนวลี และในบางตัวละครมีความผสมผสานทั้งความเป็นชายแบบเก่าและแบบใหม่ เช่น เงินโล้วเหริน เงินหลินซิง หวังเต๋อเกีย เป็นต้น จากการศึกษาพบว่า ลักษณะของตัวละครเพศชายมีความโอนเอนเป็นความเป็นชายแบบเก่าจากสภาพสังคมและวัฒนธรรมจีนแบบดั้งเดิม คือ 1) ความเข้มแข็งด้านพลังกำลังทางร่างกาย ก้าวร้าว รุนแรง และ 2) ไม่แสดงอารมณ์ที่อ่อนไหวหรือความรู้สึกที่แท้จริง, ความเป็นชายแบบใหม่ที่สะท้อนให้เห็นจากตัวละครที่ได้รับการศึกษาระดับสูง และได้สัมผัสสังคมภายนอก คือ 1) ประสบความสำเร็จด้านเศรษฐกิจฉลาด และมนุษยสัมพันธ์ดี และ 2) แสดงอารมณ์ที่อ่อนไหวและเปิดเผยได้กับผู้หญิง ซึ่งผลสรุปดังกล่าวเป็น 2 ลำดับสูงสุดของความเป็นชายแบบเก่าและแบบใหม่ในวรรณกรรมร่วมสมัยเรื่อง “ไปอินน้ำ หมู่บ้านลับลิ้มฝั่งน้ำ”

การโอนเอนไปในทิศทางความเป็นชายแบบเก่าของตัวละครเพศชายในเรื่องนี้เกิดจากสภาพสังคมและวัฒนธรรมจีนแบบดั้งเดิม รวมทั้งสภาพทางสังคมชนบทห่างไกลที่เพศชายต้องเป็นผู้นำเพื่อการอยู่รอด ผนวกกับสภาพทางสังคมที่นับถือและให้เกียรติเพศชายมากกว่าเพศหญิง ทำให้เพศชายถูกยกย่องและมีอิทธิพลครอบงำทั้งความคิด สังคม เศรษฐกิจ และการเมือง โดยมีเพศหญิงเป็นฝ่ายช่วยเหลือส่งเสริม มีบทบาทเพียงแค่ตัวประกอบ เพื่อให้สังคมขับเคลื่อนไปตามทิศทางที่ชายขีดเอาไว้ เช่น การปกครองของชนชั้นผู้นำในอดีต การจำกัดสิทธิทางการศึกษา การแสดงออกและแสดงความคิดเห็นในการพัฒนาสังคม เป็นต้น เมื่อเวลาผ่านไปความเป็นชายสมัยใหม่เริ่มปรากฏการเปลี่ยนแปลงบางอย่าง แต่ก็ยังดำเนินอำนาจและความยิ่งใหญ่อยู่ในยุคก่อนผู้ชายจะอยู่ในภาวะเครียดเพราะต้องรับผิดชอบครอบครัว เป็นผู้นำ หารายได้จุนเจือ แต่เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลง ผู้หญิงเริ่มออกมาทำงานนอกบ้านกันมากขึ้น นอกจากนี้ ยังมีการเรียกร้องให้ผู้ชายเลิกกดขี่ผู้หญิง เปลี่ยนมุมมองและให้มอบคุณค่าให้แก่ผู้หญิงมากขึ้น การนิยามความเป็นชายแบบใหม่จึงเปลี่ยนแปลงไป ผู้ชายเริ่มรู้สึกถึงการมีสิทธิ

เสรีภาพต่อการแสดงออกถึงความรู้สึกของตนเอง ทำตามใจชอบ ซึ่งสอดคล้องกับ Abbott (1992) ที่กล่าวถึงความเป็นชายว่า เดิมความเป็นชายถูกจัดให้แตกต่างกับหญิง แต่ปัจจุบันเริ่มเป็นการมองอยู่ตรงกลาง เช่น ผู้ชายก็สามารถอ่อนแอหรือเข้มแข็งได้ ขึ้นอยู่กับเวลาและสถานการณ์ และดิษยพรรณ ศรีบุญเรือง และสุทธภา อินทรศิลป์ (2562) ที่กล่าวถึงลักษณะของผู้ชายในสังคมปัจจุบันว่า มีความหลากหลายขึ้นมากกว่าเดิม ถึงแม้ว่าลักษณะความเป็นชายแบบเก่ายังคงมีอิทธิพลในสังคมปัจจุบันอยู่ แต่ว่าภาพของความเป็นชายแบบใหม่ก็ได้รับการนำเสนอควบคู่กันมา

อย่างไรก็ดี พลังอำนาจที่แท้จริงและซ่อนอย่างมิดชิดเอาไว้ของเพศหญิงถือเป็นสิ่งที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าบทบาทปิตาธิปไตยของชาย ดังที่ ขวาลิน เฟงบุญ และคณะ (2563) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดสตรีนิยมของตัวละครเพศหญิงในวรรณกรรมเรื่องเดียวกัน พบว่าการปกป้องชีวิตของทุกคนภายในบ้านเป็นหน้าที่ของผู้หญิง ซึ่งถูกมองว่าต่ำค่าในสังคมปิตาธิปไตย แต่หากไม่มีการสนับสนุนจากเพศหญิงแล้วมีหรือที่บรรดาชายจะได้ประสบความสำเร็จเชิดชูหน้าตา และเกียรติยศได้จนถึงทุกวันนี้ อย่างไรก็ตาม สุดท้ายทุกตัวละครที่มีความแตกต่างกันไม่ว่าจะเพศชายหรือเพศหญิงต่างร่วมแรงร่วมใจกัน ลดความขัดแย้งความเห็นแก่ตัวของมนุษย์ทำให้การเสียสละของทุกตัวละครที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องราว และแง่คิดที่ดีในสังคมหมู่บ้านเล็ก ๆ ที่ชื่อ “ไป๋อินน่า”

เอกสารอ้างอิง

- ขวาลิน เฟงบุญ, นพวรรณ เมืองแก้ว, อธิปัตย์ นิตยัณราและพิชัย แก้วบุตร. (2563). สตรีนิยมผ่านตัวละครเพศหญิง: กรณีศึกษา “ไป๋อินน่า หมู่บ้านลับลิ้มผั่งน้ำ” พระราชนิพนธ์แปลในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี. **วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา**, 8(1), 180–204.
- ณรงค์กร รอดทรัพย์. (2555). ปิตาธิปไตย: ภาพสะท้อนแห่งความไม่เสมอภาคระหว่างชายหญิงในสังคมเอเชีย. **วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์**, 4(2), 30–46.
- ดิษยพรรณ ศรีบุญเรืองและ สุทธภา อินทรศิลป์. (2562). ภาพความเป็นชายจากการสร้างตัวละครเอกฝ่ายชายใน นวนิยายเรื่องบุพเพสันนิวาสของรอมแพง. **วารสารบัณฑิตศึกษามหาจุฬาลงกรณ์**, 6(1), 431–445.

ปราณี วงษ์เทศ. (2544). **เพศและวัฒนธรรม**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: เรือนแก้วการพิมพ์.

เยาวลักษณ์ เฉลิมเกียรติ. (2542). **คำเรียกญาติในจังหวัดนครศรีธรรมราช**. (ปริญญา
นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา) สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยทักษิณ.

นือจือเจียน. (2561). **ไปอินนา หมูบ้านลับลิ้มฝ่งน้ำ [白银那]** (เทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรม
ราชกุมารี, สมเด็จพระ, ผู้แปล) (ต้นฉบับพิมพ์ ปี ค.ศ. 1994). กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์.

Abbott, M.R. (1992). **Masculine & feminine**. Boston: McGraw-Hill.